

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการน้ำและการป้องกันน้ำท่วมแบบบูรณาการ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการน้ำและการป้องกันน้ำท่วมแบบบูรณาการ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำหลายด้าน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นระบบ ประกอบกับหน่วยงานของรัฐยังขาดกลไกในการบูรณาการในระดับประเทศเพื่อบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงสมควรมีกฎหมายในการบูรณาการเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การป้องกันผลกระทบจากน้ำท่วมและภัยแล้ง รวมทั้งส่งเสริมการใช้ทรัพยากรน้ำเพื่อการพัฒนาประเทศและสร้างความมั่นคงด้านน้ำให้กับประชาชน ตามความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ได้บัญญัติรับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐเพื่อร่วมกันอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ปันพูน บริหารจัดการ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การบริหารจัดการน้ำและการป้องกันน้ำท่วมแบบบูรณาการ

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการน้ำและการป้องกันน้ำท่วมแบบบูรณาการ
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖
ประกอบกับมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อป้องกัน
การกระทำที่จะก่อให้เกิดน้ำท่วมอันสร้างความเสียหายร้ายแรงและส่งผลกระทบต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน
ของประชาชนในเขตพื้นที่น้ำท่วมรุนแรง ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบริหารจัดการน้ำและการป้องกันน้ำท่วม
แบบบูรณาการ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การบริหารจัดการน้ำ” หมายความว่า การวางแผน ควบคุม ดำเนินการ บำรุงรักษา และฟื้นฟู
ทรัพยากรน้ำและระบบที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์สาธารณะ

“ทรัพยากรน้ำ” หมายถึง แหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น แม่น้ำ คลอง
ทะเลสาบ อ่างเก็บน้ำ น้ำใต้ดิน และระบบชลประทาน

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

“การป้องกันน้ำท่วม” หมายความว่า การดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกัน ลด และบรรเทาความเสียหายที่อาจเกิดจากน้ำท่วม

“แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำ” หมายถึง แผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดแนวทางการบริหารจัดการน้ำในระดับชาติ

“พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม” หมายความว่า พื้นที่ที่มีโอกาสเกิดน้ำท่วมตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ทางน้ำสำรอง” หมายความว่า ทางน้ำตามธรรมชาติหรือที่สร้างขึ้นเพื่อรองรับน้ำหลากและบรรเทาผลกระทบจากน้ำท่วม

“ระบบเตือนภัย” หมายความว่า ระบบที่ใช้ในการคาดการณ์ ติดตาม และแจ้งเตือนสถานการณ์น้ำและความเสี่ยงจากน้ำท่วม

“เขตอนุรักษ์” หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดขึ้นเพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำและระบบนิเวศที่เกี่ยวข้อง

“เขื่อนป้องกันน้ำท่วม” หมายถึง โครงสร้างที่สร้างขึ้นเพื่อกั้นน้ำทะเลหรือแม่น้ำที่อาจก่อให้เกิดน้ำท่วมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันน้ำหลาก น้ำทะเลหนุน หรือภัยจากคลื่นพายุ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำแห่งชาติ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนการบริหารจัดการน้ำแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ การบริหารจัดการน้ำต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักการดังต่อไปนี้

(๑) หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

(๒) หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

- (๓) หลักการป้องกันล่วงหน้า
- (๔) หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย
- (๕) หลักการบูรณาการการจัดการเชิงระบบนิเวศ

มาตรา ๖ การบริหารจัดการน้ำต้องเป็นการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และภาคเอกชน โดยต้องคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมในระยะยาว และต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน

มาตรา ๗ ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับการป้องกันและลดผลกระทบจากน้ำท่วม รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง และได้รับการชดเชยและเยียวยากรณีได้รับผลกระทบจากโครงการหรือมาตรการต่าง ๆ ที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒
คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำแห่งชาติ

มาตรา ๘ ให้มี คณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำแห่งชาติ” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการน้ำ ด้านวิศวกรรมโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำ ด้านสิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐศาสตร์ หรือด้านกฎหมายจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคนเป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการนั้นพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

มาตรา ๑๒ ให้มีการประชุมคณะกรรมการทุกสามเดือน โดยต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องดังกล่าว กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุมพิจารณา^ณเริ่ม^{ที่}นั้น

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำและกำกับดูแลแผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำ โดยให้ครอบคลุมการป้องกันน้ำท่วมการจัดการน้ำในพื้นที่เสี่ยงภัย และการบริหารทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

(๒) กำหนดนโยบายและมาตรการป้องกันน้ำท่วม รวมถึงการวางแผนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางน้ำสำรอง และเขื่อนป้องกันน้ำทะเลหนุน

(๓) บูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและลดความซ้ำซ้อน

(๔) เสนอแนะและกำกับดูแลการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำ โครงการเขื่อนป้องกันน้ำท่วมและโครงการฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำ

(๕) พัฒนาระบบเตือนภัยน้ำท่วม และกำหนดมาตรฐานสำหรับการจัดทำแผนที่ความเสี่ยงน้ำท่วม

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(๖) จัดทำรายงานประจำปี เพื่อรายงานสถานการณ์น้ำ โครงการที่ดำเนินการ และความก้าวหน้าของแผนงานต่อรัฐสภาและสาธารณชน

(๗) กำหนดเกณฑ์และมาตรการเกี่ยวกับการบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำ เพื่อให้มั่นใจว่าโครงสร้างต่าง ๆ มีประสิทธิภาพและปลอดภัย

(๘) ประกาศกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการในการบริหารจัดการน้ำ พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมและมาตรการป้องกัน เขตอนุรักษ์และมาตรการคุ้มครอง รวมทั้งมาตรฐานและแนวทางในการบริหารจัดการน้ำ

(๙) ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้กำหนด

คณะกรรมการต้องดำเนินงานอย่างโปร่งใสและเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ โดยต้องเปิดเผยรายงานการประชุมและรายงานประจำปีเผยแพร่ให้ประชาชนสามารถรับทราบผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

คณะกรรมการต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาวางแผนและดำเนินโครงการ

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการมีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องด้านวิศวกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ หรือด้านกฎหมายและการพัฒนานโยบาย แล้วรายงานคณะกรรมการภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักที่สนับสนุนการดำเนินการของคณะกรรมการ และให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำข้อมูลและเอกสารประกอบการประชุมของคณะกรรมการ

(๒) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานของคณะกรรมการ

(๓) ให้คำแนะนำและสนับสนุนทางเทคนิคแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๖ งบประมาณสำหรับการดำเนินการของคณะกรรมการให้มาจากงบประมาณแผ่นดิน และสามารถจัดหาทุนสนับสนุนเพิ่มเติมจากภาคเอกชน และความช่วยเหลือระหว่างประเทศได้

การได้รับความช่วยเหลือระหว่างประเทศต้องปราศจากความผูกพัน หรือความรับผิดชอบใด ๆ

หมวด ๓
การวางแผนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำภายในระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ โดยแผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำ ให้แสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) การบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

- (๒) การป้องกันและลดผลกระทบจากน้ำท่วมในเขตเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ
- (๓) การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำและระบบนิเวศที่เกี่ยวข้อง
- (๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น
- (๕) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การเติบโตของประชากรและความต้องการใช้น้ำ
- (๗) ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม

แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ และการบูรณาการกับพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ โดยจะต้องเผยแพร่สู่สาธารณะและต้องมีการปรับปรุงอย่างน้อยทุกห้าปี

มาตรา ๑๘ แผนการพัฒนาทางน้ำสำรอง ให้แสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชีตความสามารถในการระบายน้ำจากลุ่มน้ำหลัก โดยเฉพาะลุ่มน้ำเจ้าพระยา เพื่อรองรับปริมาณน้ำหลากในช่วงฤดูฝน การป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่ภาคกลางและกรุงเทพมหานคร และการช่วยเร่งการไหลของน้ำลงสู่ทะเลอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๒) ลักษณะสำคัญของการออกแบบทางน้ำสำรองเพื่อรองรับปริมาณน้ำหลากจากฝนตกหนัก และการไหลบ่าจากต้นน้ำ
- (๓) ความเชื่อมโยงกับระบบระบายน้ำในเขตเมืองและพื้นที่ชานเมือง เพื่อสร้างความต่อเนื่องในการระบายน้ำ
- (๔) การมีพื้นที่กันชน การปลูกต้นไม้หรือเขตห้ามปลูกสร้างอาคาร เพื่อช่วยลดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม
- (๕) แนวทางการพัฒนาทางน้ำสำรอง การออกแบบทางน้ำสำรอง และการบำรุงรักษาทางน้ำสำรอง
- (๖) โครงสร้างเขื่อนในทางน้ำสำรอง
- (๗) การพัฒนาท่าเรือ และระบบการขนส่งที่เชื่อมโยงกับท่าเรือ
- (๘) การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ใกล้กับทางน้ำสำรองและเขื่อน
- (๙) การใช้งานทางน้ำสำรองในฤดูแล้ง
- (๑๐) การบูรณาการระบบขนส่งในทางน้ำสำรอง

มาตรา ๑๙ แผนการสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมในอ่าวไทย อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) วัสดุและโครงสร้างที่มีความแข็งแรง
- (๒) ความสูงและความแข็งแรงที่สามารถรองรับแรงจากคลื่นพายุ น้ำทะเลหนุนและระดับน้ำทะเลที่เพิ่มขึ้นในอนาคต โดยอ้างอิงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๓) การออกแบบลักษณะการใช้งานนอกประสงค์บนพื้นที่เขื่อนที่สามารถใช้เป็นถนน หรือระบบขนส่ง และการให้มีประตูน้ำสำหรับควบคุมน้ำทะเลและน้ำจืด

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(๔) การคำนึงถึงระบบนิเวศและการออกแบบให้เป็นแหล่งน้ำจืดหรืออ่างเก็บน้ำสำหรับการใช้น้ำในชุมชน

(๕) การวางแผนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาพื้นที่ที่เกี่ยวข้องของโครงการให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาระบบระบายน้ำในเขตเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ และแผนการพัฒนาระบบระบายน้ำและส่งเสริมธนาคารน้ำใต้ดินเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการน้ำในเขตเมืองและพื้นที่เกษตรกรรม ลดปัญหาน้ำท่วม น้ำหลาก และสร้างสมดุลในระบบนิเวศน้ำใต้ดิน

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการต้องสนับสนุนโครงการที่เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศ การฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำและระบบนิเวศป่าชายเลนการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติโดยประสานงานกับชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความยั่งยืน

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ใกล้กับทางน้ำสำรองและเขื่อน และประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการต้องจัดทำรายงานความคืบหน้าของโครงการโครงสร้างพื้นฐานทุกปี โดยรายงานต้องระบุการประเมินผลและการติดตามความก้าวหน้า ความสำเร็จของโครงการในด้านการลดน้ำท่วม ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโครงการ

หมวด ๔

การบริหารความเสี่ยงและระบบเตือนภัย

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการจัดทำระบบเตือนภัยน้ำท่วมล่วงหน้าเพื่อให้ประชาชนสามารถเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ

ระบบเตือนภัยต้องครอบคลุมทุกพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม ประกอบด้วยระบบเซนเซอร์ตรวจวัดระดับน้ำในแม่น้ำ คลอง และพื้นที่ต้นน้ำการใช้เทคโนโลยีเช่น ดาวเทียมและข้อมูลภูมิสารสนเทศระบบแจ้งเตือนผ่านอุปกรณ์เครื่องมือสื่อสาร วิทยุชุมชน และสื่อสาธารณะอื่น ๆ

มาตรา ๒๕ ให้จัดตั้งศูนย์ประสานงานเตือนภัยน้ำท่วมแห่งชาติเพื่อเป็นศูนย์ประสานการทำงานร่วมกับกรมอุตุนิยมวิทยา กรมชลประทาน และสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ โดยมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านภูมิอากาศและระดับน้ำ

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานในพื้นที่เพื่อออกคำเตือนและจัดทำแผนฉุกเฉิน

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการต้องจัดทำแผนที่ความเสี่ยงน้ำท่วมเผยแพร่ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของคณะกรรมการ

แผนที่ความเสี่ยงน้ำท่วมต้องแสดงข้อมูลพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดน้ำท่วมสูง ระดับความเสี่ยงของน้ำท่วมในแต่ละพื้นที่ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร สาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เสี่ยง

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการต้องจัดทำการประเมินความเสี่ยงน้ำท่วม โดยพิจารณาปัจจัยระดับน้ำฝน ปริมาณน้ำหลาก และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สภาพภูมิประเทศ ความหนาแน่นของประชากรและการพัฒนาเมือง รวมถึงการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการน้ำ และการป้องกันน้ำท่วม โดยต้องคำนึงถึงปัจจัย ดังต่อไปนี้

- (๑) การเพิ่มความถี่และความรุนแรงของฝนตกหนักและภัยแล้ง
 - (๒) การเพิ่มระดับน้ำทะเลและผลกระทบต่อระบบป้องกันน้ำท่วมชายฝั่ง
 - (๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ
 - (๔) การส่งเสริมระบบเก็บกักน้ำและการอนุรักษ์น้ำให้สอดคล้องกับภาวะอากาศที่เปลี่ยนแปลง
- การประเมินความเสี่ยงน้ำท่วมต้องดำเนินการปรับปรุงให้ทันสมัยทุกห้าปี

มาตรา ๒๘ การจัดทำแผนวางแผนรับมือเหตุฉุกเฉินน้ำท่วมในทุกพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม โดยแผนดังกล่าวต้องมีรายละเอียดขั้นตอนการอพยพประชาชน การจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราวและการแจกจ่ายสิ่งของจำเป็น และการจัดเตรียมระบบสื่อสารฉุกเฉินเพื่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน

ให้คณะกรรมการจัดให้มีการฝึกซ้อมรับมือภัยน้ำท่วมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งในพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม ทั้งนี้ การฝึกซ้อมให้มีส่วนร่วมจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในพื้นที่

ภายหลังจากเหตุการณ์น้ำท่วม ให้คณะกรรมการประเมินความเสียหายที่เกิดขึ้นกับชีวิต ทรัพย์สิน และโครงสร้างพื้นฐาน จัดทำรายงานสรุปและเสนอแนะมาตรการแก้ไขและป้องกันเหตุซ้ำซ้อน และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีในระบบเตือนภัยน้ำท่วม โดยการร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและภาคเอกชนในการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการต้องจัดทำฐานข้อมูลและช่องทางการสื่อสารที่เข้าถึงได้ง่าย โดยข้อมูลที่เผยแพร่ต้องมีความถูกต้อง ครบถ้วน และทันต่อเหตุการณ์ ทั้งข้อมูลระดับน้ำในพื้นที่ ข้อมูลเส้นทางอพยพ และพื้นที่ปลอดภัย และข้อมูลการแจ้งเตือนสถานการณ์น้ำท่วม

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการต้องส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและองค์กรระหว่างประเทศ ในการบริหารความเสี่ยงน้ำท่วม ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและเทคโนโลยี และการประสานงานเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำในแม่น้ำที่ไหลผ่านหลายประเทศ

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

การให้ความร่วมมือระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปโดยปราศจากข้อผูกพันในความรับผิดชอบใด ๆ และต้องมีการรายงานต่อรัฐสภา

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการต้องจัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลระบบเดือนกุมภาพันธ์ทุกปี เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะ และรายงานต่อรัฐสภา

หมวด ๕
การจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการกำหนดแผนการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน เพื่อการรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วน การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการใช้น้ำ การป้องกันการสูญเสียทรัพยากรน้ำในระยะยาว โดยคำนึงถึงความต้องการน้ำของประชาชน ภาคอุตสาหกรรม และภาคการเกษตร

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการต้องส่งเสริมการใช้น้ำหมุนเวียนในทุกภาคส่วน รวมทั้งต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการบำบัดน้ำเสียเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ในโรงงานอุตสาหกรรมและอาคารสาธารณะ

มาตรา ๓๕ การฟื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งน้ำธรรมชาติ ให้คณะกรรมการดำเนินการ ดังนี้

- (๑) ฟื้นฟูป่าต้นน้ำเพื่อเพิ่มพื้นที่เก็บกักน้ำธรรมชาติ
- (๒) อนุรักษ์ป่าชายเลนในพื้นที่ชายฝั่งเพื่อป้องกันการกัดเซาะและรักษาระบบนิเวศ
- (๓) พัฒนาพื้นที่ชุ่มน้ำให้สามารถรองรับน้ำหลากและลดผลกระทบจากน้ำท่วมในพื้นที่ใกล้เคียง
- (๔) การฟื้นฟูแหล่งน้ำต้องมีการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการต้องกำหนดมาตรการควบคุมคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำประปา

มาตรฐานตามวรรคหนึ่งให้ครอบคลุมถึงการตรวจสอบคุณภาพน้ำอย่างสม่ำเสมอ การควบคุมมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชน การสนับสนุนการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ และการกำกับดูแลคุณภาพน้ำที่ต้องดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการกำหนดแผนการจัดสรรน้ำ เพื่อความเป็นธรรมระหว่างพื้นที่และกลุ่มผู้ใช้น้ำเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและยั่งยืน โดยพิจารณา ดังต่อไปนี้

- (๑) ความต้องการน้ำในภาคครัวเรือน การเกษตร และอุตสาหกรรม
- (๒) ความสามารถของแหล่งน้ำในการรองรับการใช้น้ำในระยะยาว

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(๓) ความจำเป็นในการรักษาระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม

(๔) การวางแผนล่วงหน้าในกรณีเกิดภัยแล้งหรือน้ำท่วม

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการต้องส่งเสริมการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพในภาคการเกษตร โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนการใช้ระบบชลประทานที่ทันสมัย

(๒) การให้ความรู้แก่เกษตรกรเกี่ยวกับการใช้น้ำที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก

(๓) การสนับสนุนการปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อยในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อภัยแล้ง

มาตรา ๓๙ คณะกรรมการต้องส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ต้นน้ำ โดยเน้นการปลูกป่าทดแทนและการรักษาป่าที่มีอยู่เดิม และต้องคำนึงถึงการลดการพังทลายของดินและการกักเก็บน้ำฝน

มาตรา ๔๐ คณะกรรมการต้องส่งเสริมการศึกษาวិชาลัยด้านการจัดการน้ำและการพัฒนาเทคโนโลยีการเก็บกักน้ำในเขตพื้นที่แห้งแล้ง ระบบเซนเซอร์สำหรับการจัดการน้ำ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ผลการศึกษาวิจัยตามวรรคหนึ่งต้องเผยแพร่ต่อสาธารณะ

มาตรา ๔๑ คณะกรรมการต้องสนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรน้ำ โดยการจัดตั้งเครือข่ายชุมชนเพื่อการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ ส่งเสริมการจัดทำโครงการอนุรักษ์น้ำในระดับชุมชน และสนับสนุนการฝึกอบรมและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการกำหนดแผนเชิงบูรณาการในการจัดการน้ำในระดับภูมิภาค โดยเน้นการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งน้ำและพื้นที่ใช้น้ำ

แผนดังกล่าวต้องส่งเสริมความร่วมมือระหว่างจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔๓ คณะกรรมการต้องติดตามและประเมินผลการจัดการทรัพยากรน้ำในทุกระดับ โดยใช้ตัวชี้วัดที่ชัดเจน

ผลการประเมินตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการนำมาปรับปรุงแผนการดำเนินงานในอนาคต

หมวด ๖

การมีส่วนร่วมของประชาชน

มาตรา ๔๔ การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกระบวนการตั้งแต่การวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินโครงการ และการติดตามผลการดำเนินการ

ร่างพระราชบัญญัติ ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

การมีส่วนร่วมของประชาชนตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปอย่างโปร่งใส และคำนึงถึงความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๔๕ คณะกรรมการต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมและพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างน้อยปีละสองครั้ง โดยดำเนินการการรับฟังความคิดเห็น ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) ประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าอย่างน้อยสามสิบวัน
 - (๒) จัดให้มีช่องทางการแสดงความคิดเห็นทั้งแบบสอบถามผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือการส่งความคิดเห็นทางจดหมาย
 - (๓) บันทึกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมดเพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจ
- รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นต้องเผยแพร่ต่อสาธารณะภายในสามสิบวันนับแต่วันที่การรับฟังความคิดเห็นเสร็จสิ้น

มาตรา ๔๖ คณะกรรมการต้องส่งเสริมการจัดตั้งเครือข่ายชุมชนบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการทรัพยากรน้ำ

เครือข่ายชุมชนมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รวบรวมข้อมูลและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการน้ำในพื้นที่
- (๒) เสนอแนะโครงการหรือแนวทางแก้ไขปัญหาคณะกรรมการ
- (๓) เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำแก่ประชาชนในพื้นที่

ให้คณะกรรมการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่ายชุมชนที่ได้จัดตั้งแล้ว ตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๔๗ คณะกรรมการต้องเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำและการป้องกันน้ำท่วมอย่างครบถ้วนและโปร่งใส โดยใช้ช่องทางดังต่อไปนี้

- (๑) ที่อยู่ช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในระบบคอมพิวเตอร์อย่างเป็นทางการของคณะกรรมการ
- (๒) อุปกรณ์ในระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่สำหรับแจ้งเตือนและให้ข้อมูลเกี่ยวกับน้ำท่วม
- (๓) ช่องทางสื่อสารมวลชน

ข้อมูลที่เผยแพร่ต้องครอบคลุมถึงแผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำและแผนงานโครงการ ผลการประชุมและรายงานความก้าวหน้า และข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์น้ำในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ ประชาชนมีสิทธิขอเข้าถึงข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับโครงการภายใต้พระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๔๘ คณะกรรมการต้องจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำตลอดจนถึงการจัดอบรมและสัมมนาสำหรับประชาชน การเผยแพร่สื่อการเรียนรู้ในรูปแบบคู่มือ วิดีโอ และเอกสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การส่งเสริมความรู้ตามวรรคหนึ่งต้องครอบคลุมหัวข้อดังต่อไปนี้

- (๑) ความสำคัญของการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน
- (๒) วิธีการรับมือกับภัยน้ำท่วม
- (๓) การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการจัดตั้งศูนย์รับข้อร้องเรียนและข้อเสนอแนะ เพื่อให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานและโครงการต่าง ๆ โดยข้อร้องเรียนและข้อเสนอแนะทั้งหมดต้องได้รับการตรวจสอบและตอบกลับภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ศูนย์รับข้อร้องเรียนตามวรรคหนึ่งต้องมีช่องทางติดต่อที่หลากหลายทั้งทางโทรศัพท์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๕๐ คณะกรรมการต้องสนับสนุนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เพื่อให้การบริหารจัดการน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยความร่วมมือต้องครอบคลุมในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การระดมทรัพยากรและเทคโนโลยี
- (๒) การพัฒนาโครงการที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน
- (๓) การแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำ

มาตรา ๕๑ คณะกรรมการต้องจัดกิจกรรมที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน และให้มีการจัดนิทรรศการและงานแสดงผลงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ และการรณรงค์เกี่ยวกับการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

หมวด ๗

กองทุนการบริหารจัดการน้ำแห่งชาติ

มาตรา ๕๒ ให้มีกองทุนการบริหารจัดการน้ำแห่งชาติ ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) สนับสนุนโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำ ทางน้ำสำรอง เขื่อน และระบบระบายน้ำ
- (๒) สนับสนุนการฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติและระบบนิเวศ
- (๓) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านการจัดการน้ำและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
- (๔) ส่งเสริมกิจกรรมและโครงการที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(๕) ใช้เป็นแหล่งเงินสำรองสำหรับการจัดการสถานการณ์ฉุกเฉินน้ำท่วมและภัยแล้ง

มาตรา ๕๓ กองทุนประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดินที่รัฐจัดสรรให้
- (๒) เงินบริจาคหรือเงินสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ
- (๓) รายได้จากการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้อง
- (๔) ดอกผลหรือรายได้จากการลงทุนของกองทุน
- (๕) รายได้อื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด
- (๖) รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยเป็นส่วนหนึ่งของการลงทุนในสินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน

มาตรา ๕๔ รายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๕๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหารกองทุน” ประกอบด้วย เลขานุการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนจากกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการ และผู้แทนจากภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการน้ำและการเงินจำนวนไม่น้อยกว่าหกคน เป็นกรรมการ

ให้อำนาจการกองทุนเป็นเลขานุการกองทุนซึ่งเป็นบุคคลที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการน้ำ

มาตรา ๕๖ คณะกรรมการบริหารกองทุน มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) อนุมัติแผนการใช้เงินกองทุน
- (๒) กำหนดนโยบายการลงทุนและการบริหารเงินกองทุน
- (๓) ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เงินกองทุน

มาตรา ๕๗ การใช้จ่ายเงินกองทุนต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

โครงการหรือกิจกรรมที่ขอรับการสนับสนุนจากกองทุนต้องเป็นโครงการที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นโครงการที่สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำ
- (๒) ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการ
- (๓) โครงการที่มีงบประมาณตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป ต้องมีการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

และสังคม

การเบิกจ่ายเงินกองทุนต้องมีหลักฐานที่ชัดเจนและผ่านกระบวนการตรวจสอบอย่างโปร่งใส

มาตรา ๕๘ การบริหารจัดการกองทุนต้องมีการตรวจสอบบัญชีโดยผู้ตรวจสอบอิสระอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

คณะกรรมการบริหารกองทุนต้องจัดทำรายงานการเงินและผลการดำเนินงานประจำปีเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการ รายงานดังกล่าวต้องเผยแพร่ต่อสาธารณะ

มาตรา ๕๙ คณะกรรมการบริหารกองทุน

(๑) สามารถรับความช่วยเหลือด้านการเงินและทรัพยากรจากภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานพัฒนาอื่น ๆ โดยปราศจากข้อผูกพันใด ๆ เพื่อสนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งนี้ ต้องผ่านการตรวจสอบและอนุมัติจากคณะกรรมการ

(๒) คณะกรรมการบริหารกองทุนสามารถพิจารณาลงทุนถือหุ้นในนิติบุคคลที่ดำเนินกิจการโครงสร้างพื้นฐานในสัดส่วนที่เหมาะสม

มาตรา ๖๐ ให้กองทุนจัดสรรเงินสำรองไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของรายได้ประจำปีสำหรับใช้ในกรณีฉุกเฉินและเพื่อการจัดการน้ำท่วมรุนแรงหรือภัยแล้ง

การใช้เงินสำรองต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

กรณีกองทุนมีเงินสำรองไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินงานในกรณีฉุกเฉินเพื่อจัดการน้ำท่วมรุนแรงหรือภัยแล้ง ให้กองทุนได้รับเงินสนับสนุนเพิ่มเติมจากงบประมาณแผ่นดิน หรือสามารถรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศโดยปราศจากความผูกพัน

มาตรา ๖๑ ให้กองทุนส่งเสริมโครงการนำร่องเพื่อศึกษาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการจัดการน้ำ การสร้างระบบน้ำหมุนเวียนในพื้นที่ชุมชน การพัฒนาเทคโนโลยีตรวจจับน้ำหลากและระบบเตือนภัย และการฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำและป่าต้นน้ำ

ผลการดำเนินโครงการนำร่องต้องถูกนำมาประเมินผลและเผยแพร่ต่อสาธารณะ

มาตรา ๖๒ คณะกรรมการบริหารกองทุนต้องส่งเสริมและพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผล การใช้เงินกองทุนให้เกิดความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

ระบบดังกล่าวต้องมีการรายงานสถานการณ์ใช้เงินทุกขั้นตอนทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๓ บุคคลหรือองค์กรใดที่ดำเนินการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างหรือกระทำการใด ๆ ที่ละเมิดเขตทางน้ำสำรองตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองล้านบาท

หากการกระทำดังกล่าวส่งผลให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงหรือความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

หากปรากฏชัดแจ้งว่ามีดำเนินการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างหรือกระทำการใด ๆ ที่ละเมิดเขตทางน้ำ
สำรอง คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือระงับการดำเนินการที่ผิดกฎหมายได้โดยไม่จำเป็นต้อง
รอผลการพิจารณาคดี

มาตรา ๖๔ หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานใดละเลยหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ในการ
บำรุงรักษาเขื่อน ทางน้ำสำรองหรือโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำจนส่งผลให้เกิดความเสียหาย ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๖๕ บุคคลหรือองค์กรใดที่ปล่อยน้ำเสียลงแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยไม่ได้รับอนุญาต
จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องรับโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

หากน้ำเสียที่ปล่อยลงแหล่งน้ำก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศหรือชุมชนโดยรอบ จะถูกปรับเพิ่มอีก
ไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๖๖ ให้ผู้ใหญ่บ้าน หรือนายกองการบริหารส่วนตำบล หรือนายกองการบริหารส่วนจังหวัด
แล้วแต่กรณีที่ได้รับผิดชอบบริหารจัดการให้มีแหล่งน้ำใช้ในเขตพื้นที่ของตน จัดหาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อ
ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน และกำหนดปริมาณการใช้น้ำให้เท่าเทียม
ตามจำนวนประชากรแต่ละครัวเรือน ถ้าปรากฏโดยชัดแจ้งว่าบุคคลหรือองค์กรใดใช้ปริมาณน้ำเกินกำหนดโดย
ไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ใหญ่บ้าน หรือนายกองการบริหารส่วนตำบล หรือนายกองการบริหารส่วนจังหวัด
แล้วแต่กรณี ต้องรับโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๖๗ บุคคลหรือองค์กรใดที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้และรับโทษในความผิดนั้น
แล้วกระทำความผิดนั้นอีก ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่บุคคลหรือองค์กรนั้นกึ่งหนึ่งของโทษสำหรับความผิดครั้งหลัง

มาตรา ๖๘ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือปฏิบัติหน้าที่
โดยไม่สุจริต จนก่อให้เกิดความเสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๖๙ บุคคลหรือองค์กรที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ หากกระทำผิด
หรือก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตโดยทันที

การเพิกถอนใบอนุญาตต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการ และต้องมีการแจ้งเหตุผล
ต่อสาธารณะ

มาตรา ๗๐ บุคคลหรือองค์กรใดที่ได้รับความเสียหายหรือผลกระทบจากการกระทำผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้ มีสิทธิได้รับค่าชดเชยจากผู้กระทำผิด ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๑ การดำเนินคดีกับบุคคลหรือองค์กรที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจ
ของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

หมวด ๔
บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๒ การจัดตั้งคณะกรรมการในระยะแรกให้ดำเนินการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ จัดทำแผนการดำเนินงานระยะเริ่มต้นและเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่จัดตั้งคณะกรรมการ

มาตรา ๗๓ คณะกรรมการต้องจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำระยะเริ่มต้น ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๗๔ ให้คณะกรรมการกำหนดพื้นที่เขตทางน้ำสำรองภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำได้รับการอนุมัติ

มาตรา ๗๕ การดำเนินโครงการโครงสร้างพื้นฐาน ทางน้ำสำรอง และเขื่อนป้องกันน้ำท่วมให้เริ่มดำเนินการภายในสองปี นับแต่วันที่แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำได้รับการอนุมัติ

มาตรา ๗๖ ให้จัดตั้งกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๗๗ คณะกรรมการต้องจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ ในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

รายงานตามวรรคหนึ่งต้องประกอบด้วยผลสำเร็จและความก้าวหน้าของโครงการที่ดำเนินการ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงแผนในอนาคต

มาตรา ๗๘ ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานความคืบหน้าของการดำเนินงานและเสนอต่อรัฐสภา ทุกหกเดือนในช่วงสามปีแรกนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

รายงานตามวรรคหนึ่งต้องประกอบด้วยผลสำเร็จและอุปสรรคในการดำเนินงาน การใช้จ่ายงบประมาณ ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในอนาคต

.....

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการน้ำและการป้องกันน้ำท่วมแบบบูรณาการ
พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำหลายด้าน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นระบบ ประกอบกับหน่วยงานของรัฐยังขาดกลไกในการบูรณาการในระดับประเทศเพื่อบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงสมควรมีกฎหมายในการบูรณาการเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การป้องกันผลกระทบจากน้ำท่วมและภัยแล้ง รวมทั้งส่งเสริมการใช้ทรัพยากรน้ำเพื่อการพัฒนาประเทศและสร้างความมั่นคงด้านน้ำให้กับประชาชน ตามความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ได้บัญญัติรับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐเพื่อร่วมกันอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ฟื้นฟู บริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ชื่อพระราชบัญญัติการบริหารจัดการน้ำและการป้องกันน้ำท่วมแบบบูรณาการ พ.ศ. (ร่างมาตรา ๑)

๒.๒ กำหนดให้พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๓ กำหนดคำนิยาม การบริหารจัดการน้ำ, ทรัพยากรน้ำ, การป้องกันน้ำท่วม, แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำ, พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม, ทางน้ำสำรอง, ระบบเตือนภัย, เขตอนุรักษ์, เขื่อนป้องกันน้ำท่วม, คณะกรรมการหน่วยงานของรัฐ, สำนักงาน, เลขานุการ, พนักงานเจ้าหน้าที่, กองทุน, รัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๓)

๒.๔ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงระเบียบและประกาศ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๕ หมวด ๑ บททั่วไป (ร่างมาตรา ๕ - ๗)

- กำหนดหลักการทั่วไปในการบริหารจัดการน้ำ และให้มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และภาคเอกชน (ร่างมาตรา ๕ - ๗)

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๒.๖ หมวด ๒ คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๘ - ๑๖)

- กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำแห่งชาติ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการน้ำ ด้านวิศวกรรมโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐศาสตร์ หรือด้านกฎหมายจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคนเป็นกรรมการ โดยให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขาธิการ (ร่างมาตรา ๘)

- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคราวละสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้ และการพ้นจากตำแหน่งนอกจากครบวาระ (ร่างมาตรา ๙ - ๑๑)

- กำหนดการประชุมของคณะกรรมการ และการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด (ร่างมาตรา ๑๒)

- กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๓)

- กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการได้ (ร่างมาตรา ๑๔)

- กำหนดให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักที่สนับสนุนการดำเนินการของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๕)

- กำหนดให้งบประมาณสำหรับการดำเนินการของคณะกรรมการให้มาจากงบประมาณแผ่นดินและสามารถจัดหาทุนสนับสนุนเพิ่มเติมจากภาคเอกชน และความช่วยเหลือระหว่างประเทศได้ โดยปราศจากความผูกพันใด ๆ (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๗ หมวด ๓ การวางแผนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (ร่างมาตรา ๑๗ - ๒๓)

- กำหนดให้คณะกรรมการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำภายในระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ โดยแผนฯ นั้นให้มีการแสดงรายละเอียดที่จำเป็น โดยให้เผยแพร่สู่สาธารณะและต้องมีการปรับปรุงอย่างน้อยทุกห้าปี (ร่างมาตรา ๑๗)

- กำหนดเกี่ยวกับแผนการพัฒนาทางน้ำสำรอง (ร่างมาตรา ๑๘)

- กำหนดเกี่ยวกับแผนการสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมในอ่าวไทย (ร่างมาตรา ๑๙)

ร่างพระราชบัญญัติ ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

- กำหนดให้คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาระบบระบายน้ำในเขตเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญและแผนการพัฒนาระบบระบายน้ำและส่งเสริมธนาคารน้ำใต้ดินเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการน้ำในเขตเมืองและพื้นที่เกษตรกรรม ลดปัญหาน้ำท่วม น้ำหลาก และสร้างสมดุลในระบบนิเวศน้ำใต้ดิน (ร่างมาตรา ๒๐)
- กำหนดให้คณะกรรมการต้องสนับสนุนโครงการที่เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศ การฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำและระบบนิเวศป่าชายเลนการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อให้เกิดความยั่งยืน (ร่างมาตรา ๒๑)
- กำหนดให้คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ใกล้กับทางน้ำสำรองและเขื่อน (ร่างมาตรา ๒๒)
- กำหนดให้คณะกรรมการต้องจัดทำรายงานความคืบหน้าของโครงการโครงสร้างพื้นฐานทุกปี (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๘ หมวด ๔ การบริหารความเสี่ยงและระบบเตือนภัย (ร่างมาตรา ๒๔ - ๓๒)

- กำหนดให้คณะกรรมการจัดทำระบบเตือนภัยน้ำท่วมล่วงหน้าเพื่อให้ประชาชนสามารถเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ มีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานเตือนภัยน้ำท่วมแห่งชาติเพื่อเป็นศูนย์ประสานการทำงานร่วมกับกรมอุตุนิยมวิทยา กรมชลประทาน และสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ จัดทำแผนที่ความเสี่ยงน้ำท่วมเผยแพร่ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จัดทำการประเมินความเสี่ยงน้ำท่วมต้องดำเนินการปรับปรุงให้ทันสมัยทุก ๕ ปี กำหนดให้จัดทำการวางแผนรับมือเหตุอุทกภัยน้ำท่วมในทุกพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม โดยแผนดังกล่าวต้องมีรายละเอียดขั้นตอนการอพยพประชาชน การจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราวและการแจกจ่ายสิ่งของจำเป็น และการจัดเตรียมระบบสื่อสารฉุกเฉินเพื่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน ให้มีการฝึกซ้อมรับมือภัยน้ำท่วมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งในพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีในระบบเตือนภัยน้ำท่วม จัดทำฐานข้อมูลและช่องทางการสื่อสารที่เข้าถึงได้ง่าย มีส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและองค์กรระหว่างประเทศในการบริหารความเสี่ยงน้ำท่วม ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและเทคโนโลยี และการประสานงานเกี่ยวกับโครงการจัดการน้ำในแม่น้ำที่ไหลผ่านหลายประเทศ โดยปราศจากข้อผูกพันในความรับผิดชอบใด ๆ และต้องมีการรายงานต่อรัฐสภา และจัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลระบบเตือนภัยทุกปี เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะและรายงานต่อรัฐสภา

๒.๙ หมวด ๕ การจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน (ร่างมาตรา ๓๓ - ๔๓)

- กำหนดให้คณะกรรมการกำหนดแผนการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการใช้น้ำหมุนเวียนในทุกภาคส่วน รวมทั้งต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการบำบัดน้ำเสียเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่

ร่างพระราชบัญญัติ ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ในโรงงานอุตสาหกรรมและอาคารสาธารณะ ทำการฟื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งน้ำธรรมชาติ กำหนดมาตรการควบคุมคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำประปา กำหนดแผนการจัดสรรน้ำ เพื่อความเป็นธรรมระหว่างพื้นที่และกลุ่มผู้ใช้น้ำเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและยั่งยืน ต้องส่งเสริมการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพในภาคการเกษตร ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ต้นน้ำ โดยเน้นการปลูกป่าทดแทนและการรักษาป่าที่มีอยู่เดิม และต้องคำนึงถึงการลดการพังทลายของดินและการกักเก็บน้ำฝน ส่งเสริมการศึกษาวิจัยด้านการจัดการน้ำและการพัฒนาเทคโนโลยีการเก็บกักน้ำในเขตพื้นที่แห้งแล้ง ระบบเซนเซอร์สำหรับการจัดการน้ำ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรน้ำ โดยการจัดตั้งเครือข่ายชุมชนเพื่อการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ กำหนดแผนเชิงบูรณาการในการจัดการน้ำในระดับภูมิภาค ติดตามและประเมินผล การจัดการทรัพยากรน้ำ

๒.๑๐ หมวด ๖ การมีส่วนร่วมของประชาชน (ร่างมาตรา ๔๔ - ๕๑)

- กำหนดให้ การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและภาคส่วนให้คณะกรรมการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมและพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างน้อยปีละสองครั้ง ส่งเสริมการจัดตั้งเครือข่ายชุมชนบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ต่าง เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการทรัพยากรน้ำ เผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำและการป้องกันน้ำท่วมอย่างครบถ้วนและโปร่งใส จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำตลอดจนถึงการจัดอบรมและสัมมนาสำหรับประชาชน มีศูนย์รับข้อร้องเรียนและข้อเสนอแนะเพื่อให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานและโครงการต่าง ๆ สนับสนุนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เพื่อให้การบริหารจัดการน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้มีการจัดกิจกรรมที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน และให้มีการจัดนิทรรศการและงานแสดงผลงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ และการณรงค์เกี่ยวกับการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑๒ หมวด ๗ กองทุนการบริหารจัดการน้ำแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๕๒ - ๖๒)

- กำหนดให้มีกองทุนการบริหารจัดการน้ำแห่งชาติ ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล ได้รับเงินสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดิน เงินบริจาค โดยรายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน โดยมีคณะกรรมการบริหารกองทุนทำหน้าที่อนุมัติแผนการใช้จ่ายเงินกองทุน กำหนดนโยบายการลงทุนและการบริหารเงินกองทุน ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เงินกองทุน ซึ่งการใช้จ่ายเงินกองทุนต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน กำหนดให้มีการตรวจสอบบัญชีโดยผู้ตรวจสอบอิสระอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง คณะกรรมการบริหารกองทุนต้อง

ร่างพระราชบัญญัติ ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

จัดทำรายงานการเงินและผลการดำเนินงานประจำปีเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการ รายงานดังกล่าวต้องเผยแพร่ต่อสาธารณะ และให้กองทุนส่งเสริมโครงการนำร่องเพื่อศึกษาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการจัดการน้ำ การสร้างระบบน้ำหมุนเวียนในพื้นที่ชุมชน การพัฒนาเทคโนโลยีตรวจจับน้ำหลากและระบบเตือนภัย และการฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำและ ป่าต้นน้ำ

๒.๑๓ หมวด ๘ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๖๓ - ๗๑)

- กำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสร้างสิ่งปลูกสร้างหรือกระทำการใด ๆ ที่ละเมิดเขตทางน้ำสำรองตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองล้านบาท หากการกระทำดังกล่าวส่งผลให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงหรือความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ถือว่าสิ่งปลูกสร้างหรือระงับการดำเนินการที่ผิดกฎหมายได้โดยไม่ต้องรอผลการพิจารณาคดี (ร่างมาตรา ๖๔)

- กำหนดให้เจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานที่ละเลยหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ในการบำรุงรักษาเขื่อน ทางน้ำสำรองหรือโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำจนส่งผลให้เกิดความเสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท (ร่างมาตรา ๖๕)

- กำหนดให้มีโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาทกรณีมีการปล่อยน้ำเสียลงแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๖๕)

- กำหนดความผิดกรณีถ้าปรากฏโดยชัดแจ้งว่าบุคคลหรือองค์กรใดใช้ปริมาณน้ำเกินกำหนดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ใหญ่บ้าน หรือนายกองการบริหารส่วนตำบล หรือนายกองการบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่ละกรณี ต้องรับโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท (ร่างมาตรา ๖๖)

- กำหนดให้บุคคลหรือองค์กรใดที่กระทำความผิดซ้ำในความผิดเดิมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่บุคคลหรือองค์กรนั้นกึ่งหนึ่งของโทษสำหรับความผิดครั้งหลัง (ร่างมาตรา ๖๗)

- กำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต จนก่อให้เกิดความเสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท (ร่างมาตรา ๖๘)

- กำหนดให้มีการเพิกถอนใบอนุญาตกรณีบุคคลหรือองค์กรที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ ที่กระทำความผิดหรือก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา ๖๙)

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

- กำหนดให้ผู้ที่ได้รับมีสิทธิได้รับค่าชดเชยจากผู้กระทำผิด ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๗๐)

- กำหนดให้การดำเนินคดีกับบุคคลหรือองค์กรที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๗๑)

๒.๑๔ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๗๒ - ๗๘)

- กำหนดให้จัดตั้งคณะกรรมการในระยะแรกให้ดำเนินการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ โดยคณะกรรมการต้องจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำระยะเริ่มต้น ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้คณะกรรมการกำหนดพื้นที่เขตทางน้ำสำรองภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำได้รับการอนุมัติ การดำเนินโครงการโครงสร้างพื้นฐาน ทางน้ำสำรอง และเขื่อนป้องกันน้ำท่วมให้เริ่มดำเนินการภายในสองปี นับแต่วันที่แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำได้รับการอนุมัติ ส่วนกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ให้จัดตั้งภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ซึ่งคณะกรรมการต้องจัดทำรายงานการประเมินผลในระยะเวลาสองปี และให้คณะกรรมการจัดทำรายงานความคืบหน้าของการดำเนินงาน และเสนอต่อรัฐสภาทุกหกเดือนในช่วงสามปีแรกนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ